

Paraules de Laia Bonet amb motiu de la presentació de la Memòria d'activitats de la CJA de l'any 2009.

(Salutacions i agraïments)

President i membres de la Comissió Jurídica Assessora,
Molt Honorable, senyor José Montilla, President de la Generalitat de Catalunya,
Conselleres i consellers,
Autoritats,
Senyores i senyors,

Bon dia i siguin benvinguts i benvingudes a l'acte de presentació de la Memòria d'Activitats de l'Any 2009 de la Comissió Jurídica Assessora.

La història és capriciosa i la coincidència d'efemèrides, cicles o fets sempre és motiu de múltiples interpretacions i simbolismes. Parlo de la gran història, però també de la petita....

Començo per la petita.

Aquestes paraules que avui us adreço tenen, per a mi, una significació personal. Espero que disculpeu que, en un acte institucional, faci una referència íntima que potser algunes

persones podrien considerar impròpia o inadequada. Però espero comptar amb la vostra simpatia i benevolència.

Són especials perquè són les darreres que us adreçaré en aquesta legislatura. I ho són perquè, ara fa 3 anys, van ser les primeres paraules públiques que, com a Secretària del Govern i gràcies a la confiança rebuda pel President Montilla, vaig pronunciar.

Hi ha en elles, doncs, un punt d'emotivitat i de simbolisme que no puc defugir.

Espero que em perdoneu la confidència...

I ara la gran història.

Aquest acte coincideix, precisament, amb un moment en el que el Tribunal Constitucional sembla voler votar finalment la Sentència sobre l'Estatut de Catalunya i amb la celebració, fa molt pocs dies, el 18 de juny, del quart aniversari del referèndum de l'Estatut.

Un Estatut que a més de significar recursos i competències, desplega i acull el nostre sistema institucional del que la CJA n'és un referent bàsic i fonamental.

Tots som Estatut, més que mai.

I vosaltres, de manera singular.

Estic segura que de la mateixa manera que ens heu donat criteri i senderi en la fonamentació jurídica de l'acció de Govern, la CJA estarà també al costat del President, del Govern i de les institucions catalanes en la defensa del nostre Estatut.

Governar és actuar en polítiques i adoptar normes que les emparin i les facin justes i proporcionades. Governar és també defensar les Institucions.

Un cop més, doncs, gràcies per la vostra feina, que és insubstituïble.

Els vostres consells i assessorament reforcen la qualitat i la legitimitat de l'acció de Govern. Deia Oscar Wilde , amb un punt irònic i sorneguer que *"sempre és una bestiesa donar consells, però donar-los bons és fatal"*... Malgrat tot, el que és realment molt dolent i desaconsellable és no estar disposat a escoltar-los, a corregir i a aprendre dels errors per a millorar.

Crec sincerament que hem actuat, majoritàriament, seguint aquest principi.

Governar no és imposar raons. És cercar la justícia i el progrés i això és impossible sense consells savis i criteris prudents i ajustats a la norma.

Els governs passen, les persones es renoven, però les institucions queden. En els propers mesos, el poble de Catalunya decidirà per on vol continuar el camí del fil roig del catalanisme i el progrés de Catalunya. Quin camí i amb quins guies. Però sigui quina sigui la seva democràtica decisió, hores d'ara desconeguda, sí que podem dir ara, amb absoluta rotunditat i serenitat que la CJA estarà aquí, disposada a complir la seva alta missió, amb la mateixa professionalitat i rigor amb els que aquest any novament, i tal com acredita aquesta Memòria, heu exercit la vostra funció.

Temps de coincidències, deia al principi.

De dates singulars, personals i col·lectives, al voltant d'aquest acte.

Acabo amb la darrera.

Fa molts pocs dies ens deixava el Premi Nobel de Literatura, José Saramago. No m'he pogut estar de recuperar un fragment breu, intens,... però que sintetitza molt bé, crec, l'essència d'aquest acte.

Escrivia el poeta i narrador portuguès i universal: *"Somos la memoria que tenemos y la responsabilidad que asumimos, sin memoria no existimos y sin responsabilidad quizá no merezcamos existir"*. (Cuadernos de Lanzarote)

Doncs sí.

La CJA, és la aquesta memòria... avui recollida en aquesta publicació acurada i precisa.

I sí, la CJA existeix perquè doneu sentit, amb la vostra feina, a la immensa responsabilitat de governar la nostra més estimada institució, la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies per la vostra feina.

Gràcies per atendre, entendre i comprendre sempre tant diligentment els requeriments que el Govern us ha formulat i per respondre de manera tan equilibrada, justa i útil per a millorar l'acció de govern al servei de Catalunya i la seva gent.

Moltes gràcies.